

İKİBİNE DOĞRU DERGİSİNE AÇIK MEKTUP

Derginiz, PKK-Vejin'in Apoculara ayrışmasında, başından beri Apoculardan yana olan tarafgir bir tutum takındı. Apo'cuların, tehdit ve karalama dolu açıklamaları derginizce yayınlanırken; bizim, gerek bunlara ve gerekse bugüne dek 60 yoldaşımızın canına mal olan Apocu katliama ilişkin açıklamalarımız bir türlü yayınlanmadı. Aynı tutumunuz, diğer Kürt ulusal demokratik hareketi ile Apocular arasındaki sorunlarda da sürdü, sürüyor.

Bu, dergi olarak tekrarladığınız yayın ilkeleriyle uygun olmak, onları yansıtmak yerine, Apo'yla kurduğunuz ve temelini pragmatizmin oluşturduğu ittifak ve ilişkilere uyuyor; genel olarak da Kürt sorununa yaklaşımdaki artınyetliliğinizi ve şöven tutumunuzu yansıtıyor.

Dünyanın öbür ucundaki Falkland Savaşı'nun bile "kendilerini etkisizleştirmek için tezhahlandığını" iddia edecek kadar "ben merkezli", gurupsal çıkar delisi olan Apocularla, pragmatizm konusunda yarışmak, kimsenin haddine olmadığı gibi sizin de haddinize olmadı, olmayacaktır.

Apocuların, son erken seçimde, oldukça keskin bir devrimci lafazanlığın şamatası arasında, kendisini, sömürgeci TC'nin kurucu partisi olan CHP'nin devamı olarak gören SHP'yi desteklemeleri, pragmatizmde ve dolayısıyla ilkesizlikte onlarla yarışmanın imkansızlığını size ve herkese bir daha anlatmış olmalıdır. Ancak siz, devletle anlaşıp bütünleşmek için Apocular tarafından bilinci olarak uygulanan ve halen de uygulanmakta olan bu taktikten, Apo'yu ve Apocuları değil, HEP'i sorumlu tutmaya çalışıyorsunuz.

Ayrıca Apo'nun PKK'de kişisel despotluğunun ve Kuzey Kürdistan'da da Apocuların siyasal tekelinin sürdürülmesi için işlenen ve işlenmekte olup, yüzlerce devrimcinin, yurtseverin canına malolan ve kontra yöntemleri kullandığı için, son zamanlarda özellikle yoğunlaşan Kontraçerilla'nın eylemleri için de koşulları daha bir olgunlaşuran cinayetleri hala görmemezlikten gelmeye, hatta gizlemeye çalışıyorsunuz.

Bu tutumunuzun nedenlerinden biri, Apocularla yapuğunuz ittifakın fiyaskosunu kendi tabanınızdan ve devrimci kamuoyundan gizlemeye çalışmak ve Parti-içi muhalefetin yoğunlaştığı bir ortamda, Apo'nun, gündemi değiştirerek, muhalefeti bastırmak için tezgahladığı uyduruk "ajan", "provokatör" furyasını, derginizde Apo'nun istediği biçimde manşete çıkararak, 12 devrimcinin "ajan" diye kurşuna dizilmesinde üstlendiğiniz yardımcı rolün suçunu atamaktır.

Sözkonusu tutumunuzun diğer önemli bir nedeni ise, Kürt ulusal sorunu konusunda üteden beri bilinen şöven yaklaşımınızdır. Bu yaklaşımın bir sonucu olarak, "Misak-ı Milli" sınırları sizi o kadar ilgilendiriyor ki, "Toprak talebimiz yok;

Türkiye'den ayrılmak istemiyoruz" dedi diye, Apo'yu göklere çıkardınız, O'nun devrimcilere karşı gerçekleştirdiği katliamları bile haklı çıkarmak için bin dereden su getirdiniz; bu konularla ilgili gerçekleri özellikle gizlediniz.

Herşeye rağmen, yüzeysel olarak farklı gibi görünse de, Kürt ulusal sorunu konusundaki yaklaşımlarınız ve Apocularla ittifak ve ilişkilerinizden beklentileriniz benzeştiği için, aynı kulvarda yarıştığınız Prof. Yalçın KÜÇÜK, Ülke Gazetesi'nde yayınlanan bir makalesinde, Apo'nun bu cinayetlerini, O'nun enternasyonalistliğine yorup alkışlayarak, yarışta sizi çok gerilerde bıraktı. Bu bakımdan, Teori Dergisi'nin 25. sayısında, Prof. Yalçın KÜÇÜK için yaptığımız "dalkavukluk" nitelemesi, yerinde bir nitelemedir. Ancak sizin de kaulduğumuz bir yarışta kazanıldığınızdan, bu "ünvan"ın sizi de çağırıştığı unutulmamalıdır.

APOCULARIN SEÇİM TAKTİĞİ VE HEP SORUNU

Soruna Apocuların seçimde takındıkları tutum, HEP meselesi ve sizin bunlara ilişkin değerlendirmelerinizden başlayalım:

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Apocuların keskin bir devrimci söylemin şamatası altında, kendisini, İttihat ve Terraki geleneğinin politik uzantısı ve sömürgeci TC'nin hamisi olan CHP'nin mirasçısı olarak gören SHP'yi desteklemesi, pragmatizm yarışında gözünüzü hayli korkutmuş olmalıdır. İşin kötü tarafı, siz, hala bu seçim taktiğinin asıl sahibinin Apocular olduğunu görmek yerine, "devlet operasyonu", "MIT parmağı" vb. görüşlerle HEP'i eleştirip duruyorsunuz.

Böylece, olgunun aslıyla değil, gölgesiyle uğraşıyorsunuz. Neden böyle yaptığımızı yukarıda açıklamıştık: Apocularla ittifak ve ilişkilerinizin tamamen pragmatik bir temele dayandığını, dolayısıyla ilkesiz olduğunu ve böyle olduğu için de iflas ettiğini kabul etmeli, pragmatizm yarışında Apoculara yenildiğinizi teslim etmelisiniz.

HEP konusundaki görüşleriniz, Apocularla ilişkilerinizin niteliğini de aşarak, Kürt ulusal sorununa ilişkin vulger, söven yaklaşımınızı eleveren bir anlama sahip olduğu için, üzerinde ayrıca durulması gerekir.

Sizin iddia ettiğiniz gibi, "devlet operasyonu", HEP-SHP seçim ittifakı esnasında değil, HEP'in bizzatıhi kuruluşunda gerçekleşti. Bugün HEP'in, bizzat Turgut ÖZAL'ın teşvikiyle kurulduğunu bilmeyen yoktur.

Bu teşviktен amaç, şu veya bu partiye çıkar sağlamanın ötesinde, bizzatıhi devlete, devletin partiler-üstü olan resmi politikasına çıkar sağlamaktır: Devletin Resmi politikasıyla amacı, o dönem, yoğun olarak tartışılmakta ve hayli taraftar bulmakta olan legal bir Kürt partisinin oluşumunu/kuruluşunu engellemektir.

Henüz, Ulusal bir kimlik kazanma sürecini yaşıyan biz Kürtler açısından, Ulusal ve toplumsal kuruluş mücadelemizin gelişip güçlenmesi için, bu tür ayrı ve bağımsız kurumların önemi çok büyüktür. Bu hususu çok iyi kavrayan Mustafa Kemal de, Türk

Kurtuluş Savaşı esnasında, bir taraftan anılan savaşın "Türk ve Kürtlerin ortak kurtuluş savaşı" olduğunu söylerken, diğer taraftan da, ulusal kurtuluşun teminatı olabilecek, böylesi ayrı, bağımsız ulusal kurum ve araçları yaratmaya çalışanları, Cibranlı Halit Bey örneğinde olduğu gibi, altan alta katlettirerek, ne olursa olsun, bu tür kurum ve araçların yaratılmasını engellemeye çalışmıştı.

Başta siz olmak üzere, Türk Solu'nun çoğu kesimleri de, bu konuda doğrudan devlet adına olmasa da, pratikte, Kürtlerin kendi ulusal kurum ve araçlarını yaratmaları konusuna, ideolojik-politik birtakım gerekçeler göstererek karşı çıkıyorsunuz. Bu yaklaşımınızın temelinde yatan önemli etkenlerden birisinin Türk şövenizminden etkilenmişlik olduğu kuşkusuzdur. En iyimser bir değerlendirme ile, bu yaklaşımda, özünde burjuva demokratik olan Kürt ulusal sorununun, salt toplumsal kurtuluş boyutuna indirildiğini veya bu boyutun aşırı abartıldığını söyleyebiliriz.

Bu nedenledir ki, henüz kendi kimliğini oluşturma sürecini yaşamakta olan ulusumuzun, bu gelişkinlik aşamasında, en azından kurtuluş mücadelesini geliştirici bir role sahip olabileceklerinden kuşku duyulmayan birçok alan ve düzeydeki ayrı ulusal kurum ve araçlara hep karşı çıktınız, çıkıyorsunuz.

Bu tumunuz, hareket noktası ve amaçları arasında kimi farklar olsa bile, çoğu zaman kimi alan ve kanallarda sizi, TC'nin resmi devlet politikasıyla buluşturuyor.

Kürt sosyalistleri bakımından, bu aşamada, gerek devletin anılan resmi politikasına nesnel olarak karşı çıkmak için ve gerekse de asgari ulusal olmaları ve devletiyle ulusal kurtuluş sürecini ilerletmeleri koşuluyla, kendileri doğrudan içinde olsun olmasın, bu tür ayrı kurum ve araçları savunmak, hem ulusal kurtuluşu toplumsal kurtuluşa dönüştürmek için, diğer ulusal güçler arasında/üzerinde gerekli etkinliği sağlamak bakımından, hem de Türkiye'de ve dünyada, demokratik sürecin geliştirilmesi için gereklidir.

Doğmatik ideolojik-politik bir yaklaşımla, görece süreci geliştiren kimi ulusal kurum ve değerleri reddedip, kimi süreçlerin nesnellikten kaynaklanan doğal gelişme aşamalarını kestirmeci bir anlayışla atlamaya çalışmak; ulusal güçlerin ittifakına ciddi zararlar vererek, ulusal kurtuluşu zorlaştırır veya dünya çapında yaşanan acı örneklerde olduğu gibi, kurtuluş sonrası süreçte, özellikle toplumun demokratikleşmesinin ve toplumsal kurtuluşu için gerekli olan dönüşümlerin yolunu tıkar.

Apo'yla yaptığımız röportajlarda, diğer burjuva gazeteleri gibi, Apo'nun, suradan bir Kürdün ulusal ve toplumsal bilinci ve psikolojisiyle bile bağdaşmayan "inci"lerini, özellikle Türkiye'nin toprak bütünlüğü ve birlikte devlet meselesiyle ilgili olarak bol keseden verdiği sözlerini manşete çıkardınız, çıkarıyorsunuz. Konuyla ilgili değerlendirmelerinizde, aynı devlet içinde kalmak, birlikte örgütlenmek gibi "birlik" meselelerini, sosyalizmin, emperyalizmin neredeyse biricik argümanı gibi,

sunmaya çalıştınız, çalışıyorsunuz. Bu nedendir ki, HEP meselesinde, devlet operasyonunu, HEP'in kuruluşuyla değil, SHP-HEP seçim ittifakıyla başlatıyorsunuz.

Aslında bugün HEP, ikili bir operasyonla karşı karşıyadır: Devlet, kendi niyetine rağmen, fiilen, ulusal kurtuluşa önemli bir rol oynayan bir Kürt partisi haline gelen HEP'i budayıp, soysuzlaştırarak, O'nunla gerçek Kürt hareketini tasfiye etmek isterken; Apocular ise, HEP'i, Türk Solu çeşnili "Apocular Partisi" haline getirip soysuzlaştırarak, devlette buluşup bütünleşmenin bir aracı haline getirmek istiyorlar.

DYP-SHP Koalisyon Programı'nın ve koalisyon liderlerinin, Apocuları ezcekleri ile ilgili açık hüküm ve söylevlerine, Hükümetin, pratikte buna uygun önlem ve tutumuna rağmen; Apocuların, HEP'te takındıkları tutum ilginçtir. Apocuların güç gösterisine döndürülen HEP'in son Genel Kurulu'nda, SHP ile yapılan seçim ittifakının, SHP listelerinden milletvekili seçilen HEP'lilerin koalisyona vermekte oldukları desteğin ve HEP'li milletvekillerinin partilerine geri dönüp dönmemelerinin tartışılmasına bile müsaade edilmediği, bu konuları tartışmak isteyenlere hiddetle karşı konulduğu biliniyor.

Hemen, seçim öncesinde, Apocular tarafından, sessiz sedasız serbest bırakılan 7 asker olayı, seçimin hemen sonrasında Apo' nun ateşkes önerisi, bağımsız devlet peşinde olmadıkları ile ilgili demeçleri ve sözde müttefikleri olduğu DEV-SOL'la ilgili provakatif ve polisye değerlendirmeleri, HEP vasıtasıyla devlette buluşup bütünleşme planının bütünlük arzeden belli başlı işaretleriydi.

Devletin ve Koalisyon Hükümeti'nin, halkımızın mücadelesinin sindirilerek budanması ve HEP'in ehlileştirilmesi için Konurgerilla kanalıyla yoğunlaştırarak sürdürmekte olduğu baskı, şiddet ve teröre rağmen, Apocuların sömürgeci devlete eklenmek için yapmayı planladıkları uzlaşma projesiyle ilgili tutumlarında, esasen bir değişiklik görünmüyor. Apocular, devletin ve destek oldukları Koalisyon Hükümeti'nin, belirlenen uzlaşma projesini ellerinin tersiyle itmesi ve saldırıları yoğunlaştırmaları karşısında, kendi dışlarındaki Kürt ulusal demokratik güçlerinden temizlemeye çalıştıkları HEP'i, Türk Solu'na açıp, böylece manevra kabiliyetlerini genişletmek istiyorlar ve bu taktiklerini Ülke Gazetesi başkanışmanlığına atadıkları Yalçın KÜÇÜK vasıtasıyla gerçekleştirmeyi deniyorlar.

Belirte geldiğimiz anlayışları nedeniyle Apocularla düşmana karşı ortaklaşa mücadele etmeyi kimse beceremedi. Bu, tüm parçalardaki Kürt ulusal demokratik hareketinin, Türk Solu'nun ve son olarak sizin dramatik deneyiminizle de sabittir. Bu nedenle Yalçın KÜÇÜK'ün girişiminin akibetini şimdiden görür gibiyiz ama, ne yazık ki, Yalçın KÜÇÜK'ün başka işi ve çaresi olmadığı için, bu talihsiz olduğu kadar umutsuz da olan rolü oynamak zorunda. Oynasın da görelim!...

APOCULAR LEHİNE ÇİFT STANDART KULLANIYORSUNUZ!

Siz, Apocuların, Kürdistan'ın Irak, İran ve Suriye'nin işgalinde bulunan diğer parçalarındaki Kürt ulusal hareketinin hemen hemen tümüne, sistemli bir biçimde düşmanlık yapmalarını, desteklemenin de ötesinde adeta kışkırtıyorsunuz, kışkırtıyorsunuz. Yine, Tüm parçalardaki Kürt ulusal hareketlerinin şu veya bu ölçüde içine düştükleri bir yanlış olan sömürgeci ülkelerin kendi aralarındaki çelişkilerinden yararlanmada gereğinden fazla ileri gitmek, bu çelişkiden yararlanmayı "stratejik" bir konuma getirmek konusunda, Apocular lehine keyfi bir standart kullanıyorsunuz.

Doğu PERİNÇEK, Teori dergisi'nin 23. sayısındaki bir röportajında, Kürt hareketlerinin diğer sömürgeci ülkelerle ilişkilerini eleştirirken, "Talabani Ankara'ya gelir, Barzani Türk devletiyle haberleşir, Irak Kürdleri Suriye ve İran'dan destek alır, İran Kürdleri Irak'tan destek alır." diyerek, Apocuları özellikle atar. Oysa bu türden ilişkilerde Apocular, her bakımdan birinci sıradadır.

Apocular, Suriye, Irak ve İran'ı "baba evi" gibi kullanmaktadırlar. Bu üç sömürgeci devletten de önemli oranda maddi, askeri, lojistik vb. destekler almaktadırlar.

Buna karşılık Apocular, anılan üç parçadaki Kürt ulusal demokratik güçlerinin tümüne (kendilerine bağlı kukla bir parti olan PAK dışında), "hain", "uşak" "ajan" vb. nitelendirmelerle düşmanlık yapmakta, bu düşmanlığı onlara karşı katliamlar düzenlemeye kadar varamaktadırlar.

Apocular, Suriye Kürdlerini doğrudan örgütlemedektirler. Aslında buna, Suriye Apocuları doğrudan örgütüyor veya onlar içinde doğrudan örgüleniyor demek daha doğru olacaktır. Bugün, meşhur Suriye Muhaberatıyla açık ilişki içinde olan birçok insan, başta MK olmak üzere, Apocuların belli başlı yönetim kademelerinde görev yapmaktadır. Örneğin bugün, Apocuların Avrupa'daki belli başlı yöneticileri, belirlenen nitelikli Suriye Kürdleridir. Sadece, son altı ay içinde Apocular, Suriye'deki Kürt partülerinden ve kendilerine karşı olan halktan onlarca insanı katledip yaraladılar. Ancak Suriye Devleti, adı ve sanlarıyla bilinmelerine rağmen bu saldırıları yapanların kılına bile dokunmadı, dokunmuyor.

Böylece Suriye, Apocuları, hem Türkiye ile olan çelişkilerinde koz olarak kullanıp onlardan yararlanıyor; hem de Apocular vasıtasıyla oradaki Kürdleri kendisi için sorun olmaktan çıkarmaya çalışıyor.

Aynı durum Irak ve İran için de sözkonusudur. Apocuların Irak'la ilişkileri, Körfez Savaşı'ndan yıllar önce başladı ve hızla gelişti. Bugün bu ilişkiler iki taraf için de hayli "değerli"dir.

Irak'la ilişkiler, "Büyük Patron" Suriye'nin onayı ve bilgisi dahilindedir. Suriye, esasen kendi elinde olan Apocu "kart"ın, bu yolla hem daha değerlendirileceğini, hem de Apocuların, Suriye-Irak sınırını rahatça kullanmaları halinde, Türkiye ile olan sınırını

daha az kulanacaklarını ve bunun da Türkiye ile aralarındaki "Sınır Güvenliği" ile sorunu hafifleteceğini düşünüyor.

Derginizin, büyüterek adeta devleştirdiği PAK, bölgenin en büyük "Cahş"larından olup aynı zamanda Irak İstihbarat örgütünün de önemli elemanlarından olan Sadık-e Ömer'in aşiretsel gücüne dayanılarak, Irak Devleti ve Apocular tarafından ortaklaşa kurulan kukla bir partidir ve Kürtler arasında hiçbir politik etkiye sahip değildir. Zaten genel sekreteri dahil olmak üzere, Merkez Komitesi'nin büyük çoğunluğu da Kuzey Kürdistan'lı Apoculardan oluşmaktadır. Kürdistan Cephe tarafından, sömürgeci Türk Ordusu'nun saldırısına karşı düzenlenen Dıhok Mitingi'ni, bir köşedeki PAK pankartını resimleyerek, PAK'a maaletemeye çalışmanız ve bunu kapak konusu yapmanız tam bir gazetecilik numarasıydı.

Bu tutumlarınız, birkaç nedene dayanıyor. Birincisi, yukarıda da belirttiğimiz gibi, Apocularla ittifakınız salt pragmatik bir temele dayanıyor. Zaten bize sorarsanız, Apocularla ittifakın başka türüsü de mümkün değil!... İkincisi, genel olarak Kürt sorununa bakışınız, özellikle Kuzey Kürdistan devrimiyle Türkiye devriminin birlikteliğine ilişkin mutlak yaklaşımınızın çıkarı da bunu gerektiriyor. Üçüncüsü de Anti-emperyalizm konusundaki çarpık anlayışınız.

İlk iki nedeni daha önce işlediğimiz, bu alt başlığın bundan sonraki bölümünde üçüncü neden üzerinde durmak istiyoruz.

Bilindiği gibi, anti-emperyalizm, anlayış ve tutum olarak ilerici olmakla beraber, kendi içinde homojen bir politik anlayış değildir. Emperyalizm, kapitalizmin bir ürünü olmakla beraber, tekelleşme olgusu nedeniyle kimi kapitalistleri de karşısına almaktadır. Bu, özellikle sömürge ve yeni sömürge ülkelerde, özünde kapitalizmden yana olduğu halde, görece emperyalizme karşı olan politik güçlerin oluşmasına yol açmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelelerinde önemli roller oynayan ulusal burjuvazi böylesi sınıfsal güçlerin en barizidir. Yine ezilen ulus milliyetçiliğinin ilerici muhteva taşımasının temelinde yatan en önemli nedenlerden birisi de budur.

Yüzyılımızın altmış ve yetmişli yıllarında gerçekleşen ve bir sistem olarak klasik sömürgeciliğin tamamen tasfiyesine neden olan ulusal kurtuluş mücadeleleri sonucunda kurulan ulusal devletlerin kuruluşuna büyük çoğunlukla öncülük eden devrimci-demokratik iktidarlar da çoğunlukla böylesi güçlerin ağırlıkta olduğu iktidarlardı. Neki, özünde kapitalizme karşı olmayan güçlerin, kapitalist gelişmenin belli bir aşamasında emperyalizmle uzlaşmaları kaçınılmazdır ve pratikte de böyle oldu, oluyor. Dün görece anti-emperyalist olan Mustafa Kemal, Saddam ve benzerleri, esasında kapitalizmi geliştirmek istedikleri için sonuçta emperyalizmle uzlaştılar, onun pıyonu oldular.

İşte Bu nedenle kapitalizme, köktenci bir biçimde karşı olmayan politik güçlerin antiemperyalist anlayış ve tutumlarının politik içeriği, ekonomik ve toplumsal

hedefleriyle; kapitalizme kökten bir biçimde karşı olan sosyalistlerinki arasında çok önemli farklılıklar vardır. -

İşte siz, sosyalistlerin anti-emperyalistiği ile sözkonusu güçlerin anti-emperyalistiği arasındaki bu temel ve önemli farkı görmüyor veya Kürt sorunundaki şöven tutumunuz nedeniyle görmemezlikten geliyor ve pratikte sosyalistlere yaraşan kararlı, enternasyonalist bir antiemperyalist tutum değil, burjuvalara, milliyetçilere, küçükburjuva milliyetçilerine ve devrimcilerine yaraşan bir anti-emperyalist anlayış ve tutum sergiliyorsunuz. Sosyalizm, Lafazanlığını yapmak dışında, sizi fazla ilgilendirmiyor. Bu nedenledir ki, geçmişte "reel sosyalizm"dense emperyalizmi "chven-i şer" gördünüz. Siz sosyalist değil, çok kaba anti-emperyalizm devrimcisi veya ilericisisiniz.

Bu basit ve kaba anlayış, pragmatik anlayışınızla da birleştiğinde, ortaya "Saddam'ın antiemperyalizme karşı olduğu ve desteklenmesi gerektiği"ne kadar varan akıl almaz politik tutumlar çıkıyor. Ve bu, Kürtler nezdinde iflasınıza neden oluyor; Kürtlere ilişkin politikanızı çıkmazın eşiğine getiriyor. Ancak yavuz hürsüz misali kendi çıkmazınızı, " 'Kürdistan Sömürgeci' Tezi Çıkmazda" türünden ve tümü daha önce söylenmiş bayat, ipe-sapa gelmez iddiaların süslediği yazılarla Kürt sosyalistlerine maletmek istiyorsunuz.

Sizin basit ve kaba anlayışınıza göre, sömürgeci olmak için emperyalist olmak gerekiyor. Bu nedenle emperyalist olmadıkları için ne Türkiye, ne Irak, Ne İran, ne de Suriye sömürgeci devletler değildiler. Irak, Suriye ve İran rejimleri Amerikaya ve emperyalizme karşı da oldukları için, Kürtler bunlara ters düşmemeli, hatta bunları desteklemelidir. Sözkonusu rejimlerin, "Amerika'ya ve emperyalizme karşı" olmalarının gerçek nedenleri ve ölçüleri ile Kürtlere karşı tutumları sizi pek ilgilendirmiyor. Emperyalizm, sömürgecilik ve anti-emperyalist mücadele konusundaki anlayış ve bakışınızın yüzeyselliği, genel olarak Kürt sorunu konusundaki şöven yaklaşımınız ve aşırı pragmatikliğiniz, gerçeğin kendisini görmemenizi engelliyor.

Oysa gerçekte, çıplak zora ve dolayısıyla askeri üstünlüğe dayandığından, klasik anlamda sömürgeci olmak için, değil emperyalist olmak, ekonomik olarak daha ileri ve güçlü olmak bile gerekiyor. Bu bir. İkincisi, bir iktidar veya politik hareket, emperyalizmin yukarıda açıklanan niteliği gereği, aynı zamanda hem kapitalist, hem sömürgeci ve hem de görece anti-emperyalist olabilir. Halen liderliğiyle ayakta olan Saddam rejiminin, yetmişli yılları için böyle bir belirleme yapılabülünir. Bu tür örnekler çoğaltılabilir.

Sizin anlayış ve tutumunuza göre, böylesi durumlarda, sömürge ülkenin (veya halkın) yurtseverlerinin ve sosyalistlerinin görevi, aynı zamanda görece anti-emperyalist olan sömürgecileri desteklemektir. Çünkü, sosyalistler veya ulusal

kurtuluşçu güçler için "belirleyici olan, dünya ölçeğindeki saflaşmada içine girdikleri konumdur" (Teori 23, sf.11). Somutlarsak, siz, dün de ve halen de anti-emperyalist gördüğünüz için Güney-Batı Kürdistan hareketinin Saddama karşı değil, O'nunla birlikte olmalarını öneriyorsunuz. Körfez Savaşı esnasında, Saddam'a sadık sözde otonomicileri kapak konusu yaparak bunu söylemek istediniz.

Oysa biz gerçek Kürt sosyalistlerine göre, belli bir süreçte, görece anti-emperyalist olsalar bile, hiçbir zaman sömürgecilerle uzlaşmamak gerekir, hele hele onları desteklememek gerekir. Emperyalizmi asıl zayıflatan tutum budur. Zira, Kürdistan'ın parçalanarak sözkonusu ülkeler tarafından sömürgeleştirilmesi, esasen emperyalizme rağmen değil, onun desteği ve onayı ile gerçekleştirilmiştir ve sürdürülmektedir. Emperyalizm, böylece hem Kürdistan'ın kurtuluşunu engellemiş oldu, hem de Kürdistan'ın parçalarını Türkiye, İran, Irak ve Suriye halkının özgürlüğünün önüne bir engel olarak dikti, şövenizm ve gericiliğin beslendiği bir "ocak" yarattı ve böylece anılan devletleri kendi gerici atmosferinde tutmanın temellerini attı.

Asıl bu temeli sarsmak, Kürt halkına özgürlük getirmekle kalmayacak, anılan ülke halklarını zehirleyen bir şövenizm ve gericilik ocağını söndürmek surtiyle emperyalizmi sarsacaktır.

Emperyalistlerin bölgede bir Kürt devletinin kurulmasından yana olduklarıyla ilgili "senaryo", sömürgeci Türk Devletinden çok sizin ve benzerlerinizin bir hüsnül kuruntusudur. Bugün, hiçbir emperyalist devlet, bölgede bağımsız bir Kürt devletinin kurulmasından yana değildir. Eğer sizin kuruntunuz doğruysa, özellikle bugün, Güneybatı Kürdistan'da bir devlet kurulmasının önündeki engel nedir? Aslında siz, bu kuruntuyla "Ya Amerikan mandası, ya halklar cumhuriyeti"(D. Perinçek, Teori 23, sf.15) ikilemi biçiminde dile getirdiğiniz ve verili nesnel gerçekliğe taban tabana zıt olan mutlak belirlemeyi haklı çıkartmak istiyorsunuz.

Dün de, bugün de, Kürdistan'ın tüm parçalarındaki politik süreç, sömürge ülkenin politik sürecinin çok ilerisinde seyrediyordu, ediyor. Bugün, Kürdistan'da bir silahlı mücadele sürüyor. Bununla bağlantılı olarak kitleler ayağa kalkmış, yer yerinden oynuyor. Kuzey Kürdistan'da TC'nin otoritesi önemli oranda sarsılmış durumdadır. Devlet yetkililerinin kendileri bile bu gerçeği teslim ediyorlar. Buna karşılık, Türkiye'de devrimci hareket, Kürdistanla kıyas kabul etmez bir marjinallik içindedir. Bu durum, çoğu sömürgeci ve sömürge ülkelerde olduğu gibi, Türkiye ve Kürdistan için de anlaşılır bir şeydir.

"Ya Amerikan mandası, ya da halklar Cumhuriyeti" ikilemini mutlaklaştırıp, kendi subjektif niyetlerinizi tatmin etmek yerine, bu nesnellığı kabul edin ve Kürtlerin kendi bağımsız devletini kurarak özgürlüklerine kavuşmalarını ikircimsiz destekleyin!.. Bu, kendi halkınızı zehirleyen bir gericilik ve şövenizm ocağını da söndürecek ve onun özgürlüğünün önündeki büyük bir engeli kaldırarak, devrimci hareketin güçlenmesinin

nesnel temelini sağlamlaştırıp olgunlaştıracaktır. Emperyalizme de asıl böyle darbe vurulmuş olacaktır.

Sizin açıkladığımız bu tutumunuz, Türkiye sol hareketinin büyük çoğunluğu tarafından da üç aşağı-beş yukarı paylaşılmaktadır. Kürdistan'ı işgalinde bulunduran Irak, İran ve Suriye'de de ezen ulus solu, benzer bir anlayış ve tutum içindedir. Bu anlayış ve tutum, niyet ve iddia edildiğinin tam tersi bir yönde politik sonuçların oluşmasına neden olmakta; ezilen ulusun sosyalistlerini etkisizleştirip, sömürgeciler ve emperyalizme karşı görece kararsız ve uzlaşmacı bir tutum içinde olan burjuva ve küçük burjuva güçleri etkili kılarak önplana çıkarmakta ve böylece ulusun gerçek kurtuluşunun sapıtılmasını kolaylaştırmaktadır. Bu, Irak ve İran'da böyle olmuştur; Türkiye'de de, Apocuların son bir yıldaki politikasıyla böyle olma yolundadır.

Başta siz, Toplumsal Kurtuluşçular ve "radikal" geçinenler olmak üzere, Türk solunun hemen hemen tümü, Apocuların, sömürgeci güçlerin yansura, bombalı eylemlerle metropoldeki sivil halkı, kendileri dışındaki Kürt ulusal hareketini, kendi içindeki muhalefeti ve şu veya bu nedenle kendilerine karşı olanların kundakdaki bebeğini bile hedef alarak terörize ettikleri silahlı mücadelesi önünde secde getirdiniz, getiriyorsunuz. "Dokuzyüz yıldır Birlikte yaşadığımız Türklere nasıl ayrılırsınız, bu mümkün mü?" diyen APO'nun "anti-emperyalistliğini", "devrimciliğini" ve "enternasyonalistliğini" öve öve bitiremediniz. Kuzey Kürdistan'daki Kürt ulusal hareketini Apoculara eşitlediniz.

Oysa küçük burjuva maceracı popülist bir hareket olan Apoculuk, aşırı pragmatist tutumuyla Kuzey Kürdistan'ın, ideolojik politik olarak en ilkesiz ve bu nedenle de sömürgeci ve emperyalizmle uzlaşmaya en müsait bir politik hareketiydi.

Sizin ve diğer Türk solunun yukarıda belirtilen tutumu, onların bu uzlaşmacı yanını adım adım geliştirerek, sizleri de hayretler içinde bırakan yerlere götürdü. Son seçim taktiklerinde olduğu gibi Apocular, Türk soluyla seçim ittifakı kuracaklarına, Türk sömürgeciliğinin has bir partisi olan SHP ile ittifak kurdular. Daha sonra, sömürgeci burjuva partilerinden oluşan koalisyon hükümetini desteklediler, destekliyorlar. Apo'nun Avrupa temsilcisi, radyolara verdiği demeçlerde, "Kürdistan'da, Demirel ve İnönü'yü biz karşılatıp alkışlattırduk" diyor. Apo, İngilizce yayın yapan Turkish Daily News Gazetesi'nin muhabiriyle yaptığı bir röportajda, Amerikan ve Alman federal sistemlerine ve "esnek bir topluluk" diye nitelendirdiği "İngiliz refah topluluğu"na övgüler dizerek, kendisini ifade etmeye ve bu sayede emperyalizmle uzlaşmanın kapısını aralamaya çalışıyor. Nihayet, 9 Şubat 1992 tarihli derginizde, yorumsuz vererek "anımlandırmaya" çalıştığınız gibi, Apo, "Nato, Halkların taleplerinin çözülmeye çalışıldığı bir kuruma dönüşüyor" diye "fetva" buyurarak "Yeni Dünya Düzeni"nin açıklanıp daha iyi anlaşılmasına katkıda bulunmuştur(!).

Evet, APO, daha önce, Hüseyin YILDIRIM ve önderimiz Memet ŞENER'in de açıklamalarında defalarca belirttikleri gibi, birkaç yıldır sömürgeci güçlerle ve emperyalizmle anlaşmak için gizli saklı olarak yolladığı mesajları, artık açık açık söylüyor ve pratikte yaptıklarıyla da bu mesajları konusunda "samimi" olduğunu ortaya koymaya çalışıyor. Darısı, sizin ve Toplumcu Kurtuluşçuların çektiği "birlik"çilerin başına.

Bize gelince... Biz bu "filmi" daha önce İran'da ve Irak'ta görmüştük, gerisini anlatabiliriz: Ezen ulus solunun politik etkinliğiyle ezilen ulusun kurtuluş mücadelesinin politik etkinliği arasındaki mesafe büyüdüğü, ulusal kurtuluş mücadelesi geniş kitleleri kapsadığında, ya bağımsız ayrı bir devlet hedeflenir ve bu yolda ilerlenir, ya da kitlelerin hayal kırıklığı ve kıvrım pahasına "chilileşilerek", sömürgeci devletin bir "eklentü"si, olmaya çalışılır, ama bu bile başarılamaz. Şimdi bu film, aynı senaryoyla, az-çok benzer bir sahnede ve benzer figüranlarla Kuzey Kürdistan'da oynanıyor.

Sizlerin de yardımıyla Kuzey Kürdistan'da, kendileri dışındaki tüm ulusal demokratik güçleri, "hain" ve "ajan" ilan eden Apocular, yine sizlerin ve ilgili sömürgeci ülkelerin, yani Suriye'nin, Irak'ın ve İran'ın yardımlarıyla, o parçalardaki ulusal demokratik güçleri de bir bütün olarak "hain", "ajan" ve "düşman" ilan ederek, Kürt hareketinin öteden beri yapıtı yanlışı en uç noktaya vardılar. İçerde ve dışarda (özellikle Batı Avrupa'da) gerçekten terör olarak nitelendirilebilecek bir çok cinayet işlediler ve zaten her ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini "terörizm" olarak niteleyen emperyalist güçlere bol malzeme sağlayarak, dünyada terörist bir hareket olarak algılanmalarına hayli yardımcı oldular. Bütün bunlara rağmen, silahlı mücadele ile uyarılan yılların sömürülmüşlüğü ve ezilmişliğiyle sömürgecilere karşı oluşan kapsamlı ve derin potansiyel Kuzey Kürdistan'da herkesten çok Apocular tarafından etkilenen bir kitle hareketini, her geçen gün daha bir geliştirerek üretiyor.

Apo, sırında ulusal tecrit ve terörizm kamburu, gönlünde "Türklerle dokuzyüz yıllık birlik" aşkı, belinde çok ince hesaplı sömürgeci düşman desteği, elinde her despot gibi, kendinden başka kimseye güvenmediği için, doğru dürüst politik bir kadro bırakmayıp adeta askerileştirdiği örgütü ve önünde dikey bir bilinç ve örgütlenmeye sahip olmayan kitle hareketiyle nereye gidebilecek? Sizin gibi dostları ve gönlündeki "dokuzyüz yıllık birlik" aşkını terkedemeyeceğine göre, APO, ya Kürdistan'da politik süreci dondurup "Halklar Cumhuriyeti" için birlikte devrimi bekleyecek(!), ya da emperyalizm ve sömürgeciler önünde secdeye gelerek, mutlak ikileminizin diğer ucu olan "Amerikan Mandası" bir devlet bile olamadan, sömürgeci devletin bir eklentisi, aparatı olmaya çalışacak. Birincisi mümkün olmayacağına, Kürdistan'da yaşamı dondurulamayacağına göre, Apo, "ikincisini yapacak" demek bile yersiz, yapıyor bile...

Ülkemiz üzerindeki sömürüyü ve özgürlüğümüzün gaspını, Türk halkının özgürlüğünün gerçek bir özgürlüğe dönüşmesinin önündeki engeli devam ettirecek böylesi bir "macera"nın "film"ini daha önce izlediğimizi söylemiştik. Bu nedenle Apo'nunkini de seyretmek dayanılacak gibi değil...

Bu "film"i tekrar seyretenemin yolu, nesnel koşulları bakımından devrimci duruma doğru hızla yaklaşan Kürdistan'daki politik sürecin, özellikle öznal bakımdan varolan eksiklerini giderip süreci daha bir olgunlaştırarak, onu, Kürt ve Türk halklarına, gerçekten özgürlük getirecek mantiki sonucuna, yani bağımsız bir Kürdistan anaçına doğru geliştirmek veya vardırnaktır. Bu konuda Türk soluna ve Apoculara önemli görevler düşmektedir; zira bugünkü yanlışın kaynaklandığı iki temel güç bunlardır.

Emperyalizme, astıl darbeyi vuracak; Ulusal kurtuluşa, Kürt sosyalistlerini etkin ve öncü kıtıp, toplumsal kurtuluşun yolunu açabilecek başlıca yol da budur. Bu yol ve yöntem, Türk halkının özgürlüğüne tasma gibi takılan sömürgecilik zincirini parçalayacağı için, Türk solunun etkinliği ve dolayısıyla Türkiye devrimi için de koşulları olgunlaştıracaktır. Çok az ihtimal olmakla beraber, "Halklar Cumhuriyeti" gerçekleşecekse de, bu stratejinin kararlı bir biçimde uygulanmasının bir sonucu gerçekleşebilecektir.

APONUN KANLI KOMPLO VE TEZGAHLARINA YARDIMCI OLDUNUZI

Siz, Apo'nun, despotluğunu sürdürmek için Parti içinde ve ulusal çaptaki muhaliflerine karşı komplolar tezgahlayıp kullamlar gerçekleştirilmesine de yardımcı oldunuz.

Hatırlarsınız: Apo, 1989 yılında, her defasında yaptığı gibi, parti-içi muhalefeti bastırmak için, o sırada Bekaa'daki "Akademi"de olan 81 kişinin 41'ini, akillara durgunluk veren korkunç bir senaryo ve komployla karşı karşıya bırakmıştı. Bu 41 kişinin, "kendisine karşı suikast düzenlemek üzere TC ve MİT tarafından gönderildiklerini" ilan ve iddia etmişti.

Apo, işkenceci yardımcılarından olan Cemal ve Şahin BALIÇI (Metin) bu uyduruk konuyu soruşturmak için görevlendirmişti ve korkunç işkence yöntemleri altında 41 tutuklunun 21'inden, Apo'nun kafasındaki komplot planına göre çerçeveslenen senaryoya uygun bir biçimde "itirafname"ler alınmış veya onlar adına düzenlenmişti.

Komplot, sadece PKK'deki parti-içi muhalefeti bastırmaya yönelik değildi; aynı zamanda, Apocular dışındaki Kürt ulusal hareketini de bilinen yöntemlerle tasfiye etmeyi amaçlıyordu. Bu nedenle Kemal BURKAY, Kendal NEZAN, Zeki ADSIZ, İbrahim GÜÇLÜ vb. gibi Apocu olmayan belli başlı Kürt politik şahsiyetler, "ajan" ilan edilerek, ölüm fermanlarının çıkarılması hedeflenmişti.

İşkence altında imzalatılan "itirafname"lerde, adı geçenlerle beraber, daha birçok önemli Kürt politikacısı, "MIT ve kimi emperyalist ülkelerin istihbarat örgütleriyle işbirliği halinde", Apo'ya suikast düzenleme senaryosunun figuranları haline getirilmişlerdi.

Yine itirafnamelerde, özellikle Avrupa'da, kokusu çıkan kimi cinayetlerin ve "pis" işlerin sorumluluğundan kurtulmak ve böylece Batı Avrupalı devletlerle ilişkileri düzeltmek, onlarla ilişkilerin yolunu açmak için, sözkonusu cinayet ve işlerde kullanılan kimi eski Apocular da "ajan" ilan edilmişti. Velhasıl, bir taşla birkaç kuş vurulacaktı...

Apo, senaryonun ikinci perdesi olan Apocu tabanı ve kamuoyunu oluşturma bölümünü uygulamak için, PKK yayın organlarında, anılan "itirafname"leri tefrika ederek, yoğun bir propaganda savaşına girişmişti. İşte tam bu noktada, en önemli rolü, bizzat Doğu PERİNÇEK ve Ömer ÖZETURGUT oynamıştı; Apo'nun bu hayal mahsulü senaryosu, devrimci-demokratik Türk ve Kürt kamuoyu üzerinde önemli bir etki ve yönlendiriciliği olan Derginizde, "Bekaa'da 21 MIT Ajanı" başlığıyla kapak konusu yapılmıştı.

Bu, Apo'nun senaryosunu kanlı bölümünü uygulamaya koymak için yetmişti: Hemen sonra, anılan 21 Kişiden 12'si "ajan" diye kurşuna dizildi.

Ancak senaryonun bundan sonraki bölümü, o sırada Akademiye gelip yerleşen ve daha sonra PKK-Vejin'in oluşumuna önderlik eden Memet ŞENER ve SARI BARAN yoldaşların aktif müdahalesiyle engellenerek, bu konuda karşı bir soruşturma başlatılmıştı.

İşin hayal mahsulü bir senaryo olduğu hemen ortaya çıkmıştı. Derginiz'de ve Apocu basında, "ajan" diye manşete çıkarılıp tefrika edilen ve kurşuna dizilmek suretiyle cezalarının infazını bekleyen diğer insanlar serbest bırakıldı. Hatta bunlardan Cihangir Şanal gibi bazıları, daha sonraki aşamada, sömürgecilere karşı mücadelede şehit düştü.

Belli başlı birçok Kürt politikacısı dahil, yüzlerce insanın karalanmasına, onlarcasının Apocuların meşhur zindanlarında işkence görmesine ve kurşuna dizilmesine neden olan bu korkunç komplo engellenmişti ama, başlatılan karşı soruşturmada, ortaya çıkan bulgular, bu komplonun asıl sahibinin Apo olduğu yolunda işaretler verdiğinde, beklenmedik bir şey oldu: Bizzat Apo tarafından bu komplonun senaryosunu pratikte uygulamakla görevlendirilen ve insanlardan işkence altında "itirafname"ler alan, bu "itirafname"lere göre insanların kurşuna dizilmesine karar veren, bu kararların kimilerini uygulatan Cemal ve Şahin BALIÇ'ın (Metin) başlarına ilginç işler(!) geldi: Apo'nun çok "sağlam" bir yarıdakısı olan Cemal ortadan kayboldu. Metin ise, bir tabiiyat esnasında, bazı nedenlerle aralarında çelişki olan

Hamza'yı, gizlice ama bilinçli olarak hedef alıp öldürmek suçundan yargılanıp ölüm cezasına çarptırıldı ve cezası, özellikle Apo'nun istemiyle hemen infaz edildi.

Daha sonraki gelişmelerle ortaya çıkan bulgular, özellikle Apo'nun "Kontregerilla"sı olan Partiyi Koruma Örgütü'nün (Hezen Parasuna Parti-HİPP) PKK-Vejin'de kalan belgelerindekiler, gerek Cemal'in ortadan "kaybolması"nın ve gerekse Metin'in acele-acele kurşuna dizilmesi olayının, özel olarak, Apo tarafından tezgahlandığını gösteriyor.

Zira, anılan komplo ve senaryo için başlatılan karşı soruşturmanın izini, asıl tezgahlayıcı olan Apo'ya ulaştırabilecek olan başlıca insanlar, bu iki canı çömezdi.

Apo, hemşehrisi olan Cemal'in, komplodaki kendi rolü hakkında konuşmayacağına inanılmakla birlikte, hem hesabını en aksi ihtimale göre yapmak bakımından, hem de parti üzerindeki despotluğunu sürdürmesi bakımından böylesine "sağlam" birisinin canını kurtarması gerekiyordu. Buna karşılık Metin, Apo'ya da güven vermeyen, bu nedenle de Apo'nun komplodaki rolünü ayrıntularıyla anlatabilecek bir tipti ve bu nedenle acele ortadan kaldırılması gerekiyordu.

Apo, o esnada yapılan bir tabrikatta, büyük ihtimale bir kaza kurşununa hedef olan ve Metin ile aralarında çelişki olduğu bilinen Hamza'nın şehit düşmesini fırsat bildi ve sonradan uyduruk olduğu ortaya çıkan bir tabrikatçının şahitliğini tezgahlayıp, Metin'in, "tabrikattaki ortamdan yararlanarak, Hamza'yı bilinçli hedef alıp, kasıtlı bir biçimde öldürdüğü" gerçekçisiyle yargılanmasını ve hemen ölüm cezasına çarptırılarak infazın gerçekleştirilmesini sağladı.

Daha sonradan, Cemal'in, bizzat Apo tarafından, gizlice Avrupa'ya yollandığı ve bir müddet sonra da, halen de sürdürmekte olduğu Avrupa Sorumluluğu görevine atıldığı ortaya çıktı.

Derginiz, kendi araştırmasına dayanarak bu çirkin ve kanlı kompionun bütünüyle uyduruk bir senaryo olduğunu, özellikle "ajan" olarak ilan edilenlerin, "ajan"lıklarının dayandırıldığı "itirafname"lerde belirtilen olayların hayal mahsülü olduğu ve bu nedenle "ajan"lık iddialarının gerçek olmadığı veya inandırıcı bulunmadığı yolunda bir sonuca vardı. Bu sonucu, "Bekaa'da 21 MİT Ajanı" adlı başlıkla kapak konusu yapmak suretiyle yazdığımız haberle yaptığımız yanışı, bu haberin yarattığı etkiyi kısmen düzeltmek için derginizde yayınlayacağınıza, bizzat Apo'ya "rapor" ettiniz. ("Kismen" diyoruz, çünkü, vardığımız sonucu yayınlamakla herşey düzeltilse bile, daha önce yayınladığımız haberin de yardımıyla Apo'nun kurşuna dizdirtiği 12 kişiyi "diriltmek" artık kimsenin haddine değildi.) Mutlu bir tesadüf eseri olarak bu "rapor", Apo'nun eline değil, o sırada, içinde Parti-içi muhalefete mensup bazılarının da bulunduğu Akademi yetkililerinin eline geçti ve böylece hem sözkonusu "rapor"dan, hem de aramızdaki bu özel ilişkiden haberdar olunuldu.

Bütün bu yazdıklarımız gözönünde tutulduğunda, bizimle Apocular arasındaki ayrışma ve sorunlarda, sizden tarafsız ve objektif bir tutum beklemek boşunaydı ve öyle de oldu. Biz, her şeye rağmen böyle bir beklenti içinde olacağız. Bu nedenle size Apo'nun ve Apocuların, Kürt-Türk, tüm devrimci harekete nice zararlar veren, nice devrimcinin canına mal olan illet bir niteliğini, ayrışmanızın şahtısında tekrar kısaca özetleyeceğiz. Devrimci, asgari insani bir görev olduğu inancıyla bu korkunç anlayış ve tutumun değışmesi veya değıştirilmesi için tüm devrimci ve demokratlardan olduğu gibi sizden de açık ve aktif bir tutum bekleyeceğiz.

PKK-VEJİNİN APOCULARLA AYRIŞMASININ BAŞLANGICINDAN GÜNÜMUZE KADARKİ GELİŞMELERİN NİTELİĞİ VE KISA BİR ÖZETİ

Apo'nun, PKK'de başından beri uyguladığı ve bugüne kadar hep başardığı şaşmaz bir yöntem vardır: Kendisine karşı en ufak bir muhalefet göstereni, ya sessiz sedasız ve gizli saklı, ya da süalesi, köyü, kazası hatta Dersimliler örneğinde sık sık yaptığı gibi, vilayetiyle beraber "ajan", "ajanlaşmış yapı" olarak ilan edip, kontra yönetimleri dahil, her yolu deneyerek, fizik olarak ortadan kaldırmaktır.

1980 sonrasında, Resül ALTIOK, Suphi KARAKUŞ, Saime AŞKIN, ÇETİN GÜNGÖR (Semir), Dilaver YILDIRIM, Battal ÇETİNER, Hacı SONGÜL, Apo'ya ve Apocu anlayışa açıkça muhalefet edip de alçakça katledilenlerden sadece bazılarıdır. Bu muhalefet önderleriyle birlikte davrananlarla, "Parti hakkında bilgi sahibi olup parti ortamına ve koşullarına itibak edemiyenler" türünden muğlak bir nedenle öldürülenler de hesaba katılırsa, sadece 1980 sonrasında öldürülenlerin sayısı, yüzlerle hesaplanacak kadar korkunç bir rakama varacak düzeydedir.

Apocular, devrimci-yurtsever kamuoyunca da muhalefet etikleri bilinenler hariç, katlettikleri bu devrimcilere, gerektiğinde, iğrenç bir ikiyüzlülükle sahip çıkar, onları "şehit" bile ilan ederler. Bu durumdakilerden "kokusu çıkanlar" için ise, Serxebun'un geçen yılki bir sayısında yapıldığı gibi, suçu, halen kendilerinden ayrılan veya şehit düşmüş kimi insanlara yükleyerek, uyduruk "iade-i itibar" kararları düzenleyip ilan ederler.

Yukarıda adı geçen Partiyi Koruma Örgütü (HPP), Apo'nun PKK'deki kişisel despotluğunu ve Apocuların Kürdistan'daki siyasal tekelini koruyup sürdürmek için, gerekli oyun ve komploları tezgahlamak ve bu tür cinayetleri "ustaca" işlemek üzere kurulmuş ve doğrudan Apo'ya bağlı "kontra" türü bir örgüttür. Esas görevi, PKK'de Apo'ya ve Kürdistan'da Apoculara muhalefet eden devrimci ve yurtseverleri, açık vermeden gizlice kadetmek ve gerektiğinde onlara sahip çıkarak "şehit" ilan etmektir. İnsanlık ve ahlak dışı bu yöntemin devrimci ve yurtsever sallar arasındaki korkunç tahribatı bir yana, bu salların tahrip etmek isteyen sömürgeci düşmana ve Kontregerilla va sağladığı uygun koşulları kestirmek pek güç olmasa gerektir.

Halen PKK-Vejin'inin yönetici kadrolarından olan Abdurrahman KAYIKÇI yoldaşımız, Zindandan çıkıp Bekaa'ya ulaştığında, her nedense Apo tarafından gözle kestürülüp, bu cinayet örgütünün başına atanmış ve önlüne, içinde önderlerimizden Memet ŞENER, Baran ve Apocu anlayışa muhalefet ettiği ve bu doğrultuda bazı kararlar aldığı için PKK IV. Kongre delegelerinin büyük çoğunluğunun da bulunduğu yüzlerce kişilik bir katledilecekler listesi sunulmuştu. Abdurrahman KAYIKÇI yoldaş, Apo'nun PKK tarihindeki bu en kapsamlı katliam tezgahını gerçekleştirmek üzere Güney Kürdistan'a gönderildiğinde, bu korkunç fermanı, başta zindanda, sömürgeci düşmana karşı yıllarca ölümüne beraber direndiği ölümsüz önderimiz Memet ŞENER olmak üzere, BARAN ve diğer yoldaşlara açıklamış ve bu katliam fermanı deşifre edilip rededilerek, PKK-Vejin'in doğuşunu hazırlayan ilk adım alınmıştı.

O günden bugüne, Apocular, başta Suriye ve Irak olmak üzere kimi sömürgeci devletler ve onların istihbarat örgütleriyle de işbirliği yaparak, Önderimiz Memet ŞENER, yöneticimiz Mustafa PUSA ve hanımı Fatma TEMEL de dahil olmak üzere, PKK-Vejin'in üye ve taraftarlarından toplam 60'ı aşkın devrimci militanı alçakça katlettiler. Her zaman olduğu gibi, Apocular, bu alçakça cinayetlerin hiçbirisine aşıktan sahip çıkmayarak, hem kendi tabanlarını, devrimci kamuoyunu ve kitleleri aldatıp kandırmaya çalışıyorlar, çalışıyorlar; hem de Komünistlerin istediği türden bir kaos ve güvensizlik ortamının yaratılmasına, politik havanın "sıs"lanması katkıda bulundular, bulunuyorlar.

PKK-Vejin, başından beri, çauşmaya karşı olduğunu, gerek derginiz vasıtasıyla ve gerekse de yayınladığı bildiri ve broşürlerle kamuoyunu açıkladı ve pratikte buna uygun bir tutum takındı. Hakkari, Siirt ve Şırnak ve Güney Kürdistan'ın kimi yörelerinde Apocular tarafından yoldaşlarımıza ve peşmerge güçlerimize karşı gerçekleştirilen ve çok sayıda yoldaşımızın ve peşmergeimizin şehid olmasına neden olan saldırılara, çauşma ortamını körlüklememek için, uzun süre cevap verilmedi.

Ancak 1 Kasım 1991 tarihinde, önderimiz Memet ŞENER ile Fatma TEMEL yoldaşın, Kanişli'da, Apocular-Suriye Muhaberatı'nın işbirliğiyle alçakça katledilmeleri, yine 7 Kasım 1991'de İstanbul'da hareketimizin yöneticilerinden Mustafa PUSA (Şiyar) yoldaşın, Apoculardan ayrıldı numarası yapıp görüşme talep eden alçak bir gurup tarafından pusuya düşürülerek katledilmesinden (KI, Mustafa PUSA yoldaş, derginizden bir yetkiliyle Memet ŞENER olayı ili ilgili olarak yaptığı bir görüşmeden hemen sonra söz konusu gurupla görüşmeye gideceği konusunda sizi de bilgilendirmişti.) sonra, bu saldırılara karşı, kendimizi aktif olarak savunmak, gerektiğinde cevap vermek kararı aldık.

Bu kararımızın bir sonucu olarak, Apo'nun Dersim bölgesindeki gerilla güçlerimizi imha etmek üzere, özel olarak oluşturulan bir gurubun başına atayarak gönderdiği DR. BARAN ve gurubu, peşmergelerimizce esir alınarak, Dr. Baran ile beraber gurubun

diğer iki yöneticisi cezalandırıldı. Bu durumu, anında çatışmaların durdurulması için aynı zamanda çağrı sayılabilecek bir açıklama ile kamuoyuna açıkladı. (Kasım 1991'de yayınlanan ve bir nüshası size de gönderilen bildiri ilişiktir.)

Apocular, aradan geçen süre içinde, yoldaşlarımıza yönelik birkaç saldırı girişiminde bulundular ve nihayet yıl başında Güney Kürdistan'ın Sernel kasabasında, bir taksideki yoldaşlarımızı tarayarak, Mustafa ASLAN (Ferhat) adlı yoldaşımızın şehit düşmesine, diğer bir yoldaşımızın da ağır yaralanmasına neden oldular.

Bu olayın hemen sonrasında, peşmerge güçlerimiz, Apocuların Zaxo'daki bir evini basarak, Botan kod adıyla bilinen Nizamettin TAŞ ile, Suriye'nin işgalindeki Kürdistan parçasından olup önderimiz Memet ŞENER'in haince katledilmesine bizzat katılmış olan, Orhan ve Enver kod adlı kişileri ölümlle cezalandırdılar. Bu olay, yine yukarıda belirttiğimiz anlayış ve tutum çerçevesinde ilişik bildiriyle kamuoyuna duyuruldu.

22 Şubat 1992

PKK-VEJİN

16

"İKİBİN'E DOĞRU DERGISİNE AÇIK MEKTUB" ADLI AÇIKLAMAMIZA EKTİR

İkibin'e Doğru Dergisine Açık Mektubta Ferhat (Mustafa ASLAN) yoldaşımızın katledilmesinden sonra, Peşmerge güçlerimizin Zaxo'da Apoculara ait bir evi basarak, Botan kod adlı Nizamettin TAŞ ile önderimiz Mehmet ŞENER'in katillerinden olan Enver ve Orhan kod adlı Suriye Kürtlerini ölümlle cezalandırdıklarının, belirtmiştik.

Gerek ağır Kış koşullarından kaynaklanan iletişim zorluklarından ve gerekse de kod isim benzerliğinden dolayı Nizamettin TAŞ'ın adı geçmektedir. Olayın aslı şöyledir; Peşmerge güçlerimizin yaptığı saldırıda ölenler, yukarıda adı geçen Orhan ve Enver ile beraber yine Suriye Kürtlerinden olan ve Nizamettin TAŞ'la aynı kod adı taşıyan Botan, Davut ile Şervan adlı kişilerdir.

Nizamettin TAŞ ise, Peşmergelerimizin sözkonusu saldırısından hemen önce bizzat Apo'nun emriyle kurşuna dizilerek katledilmiştir. Bilindiği gibi Nizamettin TAŞ, basına verdiği demeçlerle de tanınan, Apo'nun üst düzey yöneticilerinden, popüler olmuş biriydi. Bu gibi durumlarda üst düzeylere tırmanıp veya popüler olupta, düşman tarafından öldürülemeyen hemen-hemen herkesin "geleneksel" akibetidir, bu. Nizamettin TAŞ'ın bu "Mukader" akibetine ilişkin işaretler, o'nun "Burjuva-Liberal" bir anlayışa sahip olduğu iddia edilmek suretiyle bir müddettir Parti-içi broşürlerde verilmeye başlanmıştı.

Biz, bu türden her olayı kınadığımız gibi, bu olayı da kınıyor ve bu konuda Kamuoyunu göreve çağırıyoruz.

24 MART 1992

PKK-VEJİN